

Article 2.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autorité compétente, par exemple, l'Administration douanière, soit d'une partie intéressée, particulier ou société, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Article 3.

Les présentes dispositions ne font pas obstacle à ce que le vendeur indique son nom ou son adresse sur les produits provenant d'un pays différent de celui de la vente; mais, dans ce cas, l'adresse ou le nom doit être accompagné de l'indication précise, et en caractères apparents, du pays ou du lieu de fabrication ou de production.

Article 4.

Les tribunaux de chaque pays auront à décider quelles sont les appellations qui, à raison de leur caractère générique, échappent aux dispositions du présent Arrangement, les appellations régionales de provenance des produits vinicoles n'étant cependant pas comprises dans la réserve spécifiée par cet article.

Article 5.

Les états de l'Union pour la protection de la Propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention générale.

Article 6.

Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Washington au plus tard le 1er avril 1913.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'expiration de ce délai, et aura la même force et durée que la Convention générale.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à Washington, en un seul exemplaire, le deux juin 1911.

Pour le Brésil:

R. DE LIMA E SILVA.

Pour Cuba:

ANTONIO MARTIN RIVERO.

Článek 2.

Zabavení jest provésti na žádost buď státního zastupitelství nebo jakéhokoli povolaného úřadu, ku příkladu celní správy nebo interestované strany, jednotlivce nebo společnosti podle vnitřního zákonodárství každého státu.

Úřady nejsou povinny provésti zabavení při průvozu zboží.

Článek 3.

Tato ustanovení nezabraňují prodavači, aby označil svoje jméno nebo svoji adresu na výrobcích, pocházejících z jiné země než země prodeje, avšak v tomto případě jest k adrese nebo jménu připojití zřetelným písmem přesné označení země nebo místa zhotovení nebo výroby.

Článek 4.

Soudy každého státu rozhodují o tom, které názvy se vzhledem k svému rázu druhovému vymykají z ustanovení této úpravy, při čemž však místní názvy původu výrobků viničních nejsou pojaty do výhrady vytkené tímto článkem.

Článek 5.

Státům náležejícím k Unii pro ochranu průmyslového vlastnictví, které nejsou účastníky této úpravy, bude na jejich žádost dovoleno, aby k ní přistoupily způsobem v článku 16. Úmluvy všeobecné předepsaným.

Článek 6.

Tato úprava bude ratifikována a ratifikační listiny uloženy ve Washingtoně nejpozději 1. dubna 1913.

Nabude působnosti měsíc po uplynutí této doby a bude míti stejnou účinnost a trvání jako Úmluva všeobecná.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ příslušní zplnomocněnci podepsali tuto úpravu.

Dáno ve Washingtoně, v jediném exempláři, dne druhého června 1911.

Za Brasílii:

R. DE LIMA E SILVA.

Za Kubu:

ANTONIO MARTIN RIVERO.

Pour l'Espagne:

JUAN RIANO Y GAYANGOS.
J. FLOREZ POSADA.

Pour la France:

PIERRE LEFÈVRE PONTALIS.
G. BRETON.
MICHEL PELLETIER.
GEORGES MAILLARD.

Pour la Grande-Bretagne:

A. MITCHELL INNES.
A. E. BATEMAN.
W. TEMPLE FRANKS.

Pour le Portugal:

J. F. H. M. DA FRANCA, Vte D'ALTE.

Pour la Suisse:

P. RITTER.
W. KRAFT.
HENRI MARTIN.

Pour la Tunisie:

E. DE PERETTI DE LA ROCCA.

Za Španělsko:

JUAN RIANO Y GAYANGOS.
J. FLOREZ POSADA.

Za Francii:

PIERRE LEFÈVRE PONTALIS.
G. BRETON.
MICHEL PELLETIER.
GEORGES MAILLARD.

Za Velkou Britanii:

A. MITCHELL INNES.
A. E. BATEMAN.
W. TEMPLE FRANKS.

Za Portugalsko:

J. F. H. M. DA FRANCA, Vte D'ALTE.

Za Švýcary:

P. RITTER.
W. KRAFT.
HENRI MARTIN.

Za Tunis:

E. DE PERETTI DE LA ROCCA.

Vyhlašuje se s tím, že návrh na přístup republiky Československé k předmětné Úpravě schválen byl ministerskou radou republiky Československé ve schůzi dne 23. června 1921; přístup byl notifikován švýcarské Spolkové Radě notou ministerstva zahraničních věcí republiky Československé ze dne 19. července 1921, potvrzen notou švýcarské Spolkové Rady ze dne 13. srpna 1921 s tím, že přístup nabývá působnosti dnem 30. září 1921.

Úprava předmětná vázala 1. března 1921 tyto státy:

Brasílii (od 3. října 1896), Kubu (od 1. ledna 1905), španělsko (od počátku [15. července 1892]), Francii s Alžírem a osadami (od počátku), Velkou Britanii (od počátku), Nový Zéland (od 20. června 1913), Maroko (s výjimkou pásma španělského [30. července 1917]), Portugaly s Azorami a Madeirou (od počátku), švýcary (od počátku), Tunis (od počátku).

Dr. Beneš v. r.